

Märts 2026
nr. 155

Pauluse Kiri

Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Tartu Pauluse koguduse kuukiri

Pauluse kiriku ette kerkis jääkirik

Ligi kaks kuud ehk 29. detsembri ja 27. veebruari vahel ei tõusnud Tartus õhutemperatuur plusskraadideni. See innustas paljusid võimalust kasutama ja nii ehitas Kristjan Luhamets kiriku ette 3,6 meetri kõrguse jääkiriku, mida vabariigi aastapäeva puhul ehib riigilipp. Jääplokkidest rajatud väike

pühakoda tõi kiriku ette palju uudishimulikke lapsi ja täiskasvanuid. Kui õpetaja Luhamets oleks teadnud, et jääst ehitamine on lihtne, oleks ta töö veelgi suuremalt ette võtnud. Jääkirik kestab seni kuni ilm lubab ja tuletab meelde, et kõik maine on ajutine.

EV kontsert-aktus

Reedel, 27. veebruaril kell 13 peeti Pauluse kirikus Eesti Vabariigi 108. aastapäeva kontsertaktus eakatele tartlastele. Kokkutulnuid tervitasid õpetaja Kristjan Luhamets, linnapea Urmas Klaas ja abilinnapea Merle Kivest, kontserdi andis ansambel Justament koos Liina Jürgeli ehk Linalakaga. Kontsertaktusi on peetud Tartu eakatele 2017. aastast saadik, alates 2023. a. on need olnud Pauluse kirikus. Osavõtjaid oli tänavu 900.

Piiblilugu pakub huvi

Käesoleval õppeaastal registreerus 36 õpilast piibliloo valikkursusele Jaan Poska Gümnaasiumis. Kursus on avatud gümnaasiumi kõikidele klassidele. Ühe õppeperioodi vältel annab õpetaja Kristjan Luhamets ülevaate Piibli süžest, tutvustab isikuid, sündmusi, asukohti ning Vana ja Uue Testamendi vahelisi seoseid. Kursus sai alguse 2017. aastal ning ajapikku on õpilaste huvi selle vastu kogu aeg kasvanud.

Piiblitunnid kolmapäeviti kell 17.

Leeritunnid E ja N kell 18.00

Taizé palvused neljapäeviti 17.30.

Kammerkoor teisipäeviti kl 18:15.

Raamatupood on avatud E-R 10-17, L 10-14 ja P pärast jumalateenistust.

Misjonärid Aafrikast

16. veebruaril kogunesid baptistide misjoniühingu *International Mission Board* kutsel Johannesburgis, Lõuna-Aafrikas 100 kirikujuhti 33 riigist. Üheskoos tõdeti, et Aafrikat tuleks vaadelda mitte ainult misjonipõlluna, vaid ka läkitajana – Aafrika kirikutel on aeg saata välja misjonäre.

www.christiandaily.com

Misjoni statistikat

2026. a. tegutseb maailmas umbes 435 000 kristlikku misjonäri. Kõige rohkem misjonäre on välja saadetud USAst, Lõuna-Koreast ja Brasiiliast, kuid üha rohkem ka Indiast. Naisi on misjonäride seas umbes 60%.

wifitalents.com/missionary-statistics/

Nigeerias kiusatakse kristlasi taga

Nigeria on 230 miljoni elanikuga rahvaarvult Aafrika suurim riik. Pool elanikest on moslemid, 43% kristlased ja 7% teiste usundite esindajad. Islamistid teevad kristlaste elu raskeks iseäranis riigi põhja- ja idaosas.

Alates Boko Harami ülestõusust 2009. aasta juulis on Nigeerias hävitatud, rüüstatud või vägivaldselt suletud 19 100 kristlikku kirikut, mis teeb keskmiselt 1200 kirikut aastas, 100 kuus ja rohkem kui kolm päevas. Sagedased on vaimulike röövimised lunaraha saamise eesmärgil. Lisaks röövivad džihadistlikud rühmitused kristlaste lapsi, et panna neid islami lastekodudesse.

www.ewtnnews.com

Aasa Pajuste: me Jumal on ustav!

Aasa on aastakümneid olnud usklik. Tartu Pauluse kogudusega liitus ta mõned aastad tagasi. Lisaks pühapäevastele jumalateenistustele osaleb ta ka piiblitundides ning piibliringide töös.

Saame kõigepealt tutvavaks. Räägi palun oma lapsepõlvkodust ja perekonnast!

Sündisin 27. juulil 1948. a. Tallinnas kristlikus perekonnas. Isa ja ema olid usklikud. Mul oli üks aasta vanem vend, aga ta suri juba seitsmekuuselt. Kooli läksin ma Nõmmel 10. Kesk-kooli ja pärast 8. klassi lõpetamist läksin 7. Keskkooli Tallinna kesklinnas. Siis suri mu ema ja ma läksin elama vanaema juurde ning lõpetasin kaugõppe keskkooli.

Kus Sa töötanud oled?

Kõrgemasse õppeasutusse ei saanud ma õppima minna, kuna mul olid sugulased välismaal. Seetõttu läksin ma tööle numbritehasesse, nagu seda nõukogude ajal kutsuti. Tegelikult tahtsin ma õppida nahkehistööd. Ma olin tehases tehniline kontrolör. Seal töötasin ma ligi viis aastat ja edasi läksin tööle trükikotta materjali-arvestajaks. Trükikojas töötasin aga kakskümmend aastat. Enne pensionit töötasin ma lasteaiakasvatajana, sest mul ei olnud siis veel lapselapsi ja lapsi ma väga armastasin.

Milline on sinu perekond?

Abikaasaga tutvusin ma kinos, kus ta töötas. Ta oli seal filmide näitamise tööl. Hakkasin temaga rääkima ja sain teada, et ta vanaema oli usklik. See vanaema rääkis talle, et usu, lapselaps, et Jumal on olemas ja Jumal kuuleb palveid ja vastab neile. Abiellusime 14. augustil 1970, aga lapsi me ei saanud. Mina soovisin väga lapsi ja läksin siis kontrolli arsti juurde ja mind pandi haiglasse uurin-guteks. Mulle öeldi, et ilmselt pean ma minema edasi ravile Odessasse. Tulin seejärel koju ja nutsin ning rääkisin palves sellest Jumalale. Palvetasin kuu aega. Sain südamesse mõtte, et mine Oleviste kogudusse ja lase enda eest palvetada. Mina ütlesin siis Jumalale, et kuidas ma lähen, et olen selline noor inimene ja piinlik sellist palvesoovi rääkida. Aga kas

Sa, Jumal, teeksid nii, et keegi minu käest palvesoovi sisu ei küsiks ja lihtsalt palvetaks mu eest. Ja Jumal ütles jah. See oli ühel pühapäeva hommikul. Läksin sinna koosolekule ja pärast kutsuti, et kes vajavad eest-palvet, tulgu palun ette. Läksin ette ja ütlesin, et mina olen kristlane ja vajan tervise pärast palvet. Seal olid kaks usuvenda ja nad naeratasid selle peale, suunasid mind altari ette. Nad palvetasid mu eest ja õnnistasid mind hoides käsi mu pea kohal, aga minu pead nad ei puudutanud. Äkki käis hele plaks ja ma kukkusin Püha Vaimu puudutusest pikali maha. Haiget ma ei saanud, tundsin, et kukkusin millegi pehme peale maha. Olin seal pikali ja tänasin Jumalat, sest mul oli suur rõõm ja tänu Jumala suhtes. Hakkasin siis ennast püsti ajama, kui samal ajal palvetati ühe inimese pärast mu vasakul pool, kui mind

tabas sealtpoolt teine Püha Vaimu puudutus. Langesin uuesti maha. Mõtlesin, et kui Jumal tahab, et ma siin lamen, siis ma lamen. Südant täitis suur rõõm. Tõusin lõpuks püsti, tänasin, noogutasin ja läksin koju. Abikaasale ma ei rääkinud sellest midagi. Me sõitsime Leningradi, kus käisime Ermitaažis ja vaatasime näiteks Rembranti kadunud poja kojutuleku maali ja teisi kuulsaid maale. Elu läks edasi ning ühel hommikul üles ärgates ja peeglissee vaadates tuli mu südamesse teadmine, et nüüd olen lapseootel. Ma ei rääkinud veel midagi kellelegi, kuigi teadsin juba siis, et Jumal on palvele vastanud. 1. aprillil 1973 sündis meile tütar Katrin ja 12 aastat hiljem poeg Martin. Nüüd on mul ka neli lapselast. Abikaasa mu usuelule ja koguduses käimisele takistusi ei teinud. Nõukogude ajal oli mõne-

võrra keeruline usklik olla ja üks ta hoidis end seetõttu tagasi. Ütles, et ta hiljem tuleb. Aastal 2012 avastati tal vähk neljandas staadiumis. Kutsusin ühe sugulase meile külla ja see palus mu abikaasaga päästepalve ja ka mu mees sai usklikuks. Lisaks söögi-palvele, mida ma igal hommikul palusin, hakkasin siis ka tema eest palvetama, sest ta soovis seda. Siis ta hakkas kogema Jumala ligiolu ja tal oli hea olla koos Jumalaga. Kolm päeva oli ta hooldushaiglas ja siis ta lahkus rahu.

Kuidas Sa ise elavale usule jõudsid?

Mu vanemate pere käis ühes põrandaaluses vabakoguduses. Seal mind teismelisena ka ristiti. Ma palusin ja andsin oma elu Jeesuse kätte juba nooruses. Jumal kutsus mind ja ta kasutas selleks mu usklikku vanaema. Rääkisime vanaemaga tihti Jumalast. Teadsin, et ta palvetab. Ühel päeval vanaema ütles mulle, et nüüd oled sa juba 16-aastane ja ma räägin sulle valikust, mis su ees on: nagu Jumal juba Moosese raamatus räägib, et ma panen su ette õnnistuse ja needuse, aga sina vali õnnistust. Ütlesin vanaemale, et ma loen Piiblit ja isegi palvetan, aga ta ütles, et sellest on siiski vähe, tuleb üks otsus teha. Vanaema viis mind Tallinnasse Mere puiestee kirikusse, kus tol ajal oli Metodisti kirik. Seal oli üks halli peaga sümpaatne mees. Temast lausa õhkus usku ja Jumala ligiolu. Pärast jutlust tegi ta kutse, et kes tahab oma elu Jumalale anda, tulgu siia ette. Ma tundsin ka südames, et tahan sinna ette eestpalvele minna, samas miski nagu takistas. Vaatasin siis ettepoole ja nägin, kuidas üks noormees juba läks. Tõusin ka ise püsti ja hakkasin ettepoole minema. Mida ettepoole ma läksin, seda kiiremaks läks mu samm. Kuulsin Püha Vaimu mulle ütlemas, et täna on armupäev ja see on sinu käes, aga homset ei ole sinu käes. Läksin ette ja me palvetasime minuga koos päästepalve, ma palusin oma patud andeks Jumalalt ja palusin ja andsin oma elu Jeesusele. Sain seepeale väga rõõmsaks Jumalas. Mind tulid õnnitlema mu vanaema ja noored inimesed, kes ka seal olid. Ütlesid, et nüüd oled sa Jumala laps ja nüüd algab uus elu. Kui hakkasime vanaemaga koju minema, siis ma tundsin, et olen nii õnnelik, et mu jalad isegi ei puutu maad, et ma

lendlen õhus nagu liblikas. Oli ilus märtsikuu õhtu. Kõik inimesed olid nii armsad, kes mulle vastu tulid. Tulime koju ja isa tuli mulle vastu ja ma kallistasin oma isa ja ütlesin, et olen täna Jumala lapseks saanud ja tal oli ka hea meel, ta naeratas ja tal tulid pisarad silma. Kaks nädalat tagasi oli mu ema surnud.

Kuidas sa jõudsid Tartusse ja Tartu Pauluse kogudusse?

Sain ühe kehapoole halvatus ja mu Tartus elav tütar võttis mind enda juurde ja mind pandi haiglasse. Olin neli päeva surijale mõeldud üksik-palatis, aga mul oli suur rahu südames. Mu ees oli tool ja kui ma silmad kinni panin, siis ma teadsin, et üks ingel istub mu ees toolil. Mul oli nii hea olla nagu Jeesusele elu andmise päeval. Siis ma mõistsin, mida tähendas see, et Taavet ütleb Psalmide raamatus, et oma Jumalaga ma hüppan üle müüri. Siis tuli mu arst palatisse ja ütles, et teil ei ole siin haiglas midagi teha. Te lähete taastusravile. Taastusravil õppisin ma taas kõndima ja kõike muud tegema, mida elus vaja. Nüüd elangi Tartus tütre juures. Aga Tartu Pauluse kogudusse jõudsin ma tänu ühele matusele, kus ma käisin. Nimelt mu mehe venda Karli mattis Tartus Joel Luhamets ja tema kõne ja suhtumine meeldis mulle nii, et ma teadsin, et sellesse kogudusse, kus see mees teenib, soovin ka mina kuuluda ja käima hakata. Siin käisin ma ka leeris ja mind leeritati 2022. aastal ning ma olen rahul ja õnnistatud. Sooviksin, et meil oleks palvegrupp, kes käiks regulaarselt koos palvetamas. Osaleksin selles kindlasti. Käin Jüta piibliringis ja Markus Paide piib-liringis samuti. Lisaks käin kolmapäevastes piiblitundides ning osalen Tartu Pastoraadis vennastekoguduse õhtutel.

On sul veel kogemusi Jumalaga?

Kord juba usklikuna läksin haiglasse oma vanavanaema vaatama. See oli kahene palat. Ja seesama Püha Vaimu hää mu südames ütles, et küsi selle teise naise käest siin palativoodis, et kas tal on Jumala lapse tunnistus südames. Ma nagu puiklesin vastu ja ütlesin, et Jeesus, kuidas ma järsku sellelt võõralt inimeselt sellist asja küsin. Jeesus ütles, et sa küsi lihtsalt väga ettevaatlikult. Ma palusin, et Jeesus, aita mind. Ja ma küsisin sellelt inimeselt, et mu vanavanaema

on kristlane aga kuidas teiega on? Ta vastas, et on juba üle 80 aasta vana ja usub ka Jumalasse ja laulab isegi kirikukooris. Mina küsisin, et kas teil on Jumala lapse tunnistus südames olemas? See naine jäi väga tõsiseks ja ütles, et tegelikult ma ei tunnegi midagi sellist oma südames, sest seal on tühjus. Ma ütlesin, et me võime ju siis paluda päästepalve. Ta ütles, et ma ei oska seda palvet paluda. Ma ütlesin, et ma ütlen selle palve lause kaupa ette ja te ütlete need palvelaused järgi. Pöördusin siis Jumala poole, et armas Jeesus, siin on üks inimene, kes on kurb ja tal ei ole Jumala lapse tunnistust südames ja päästmise rõõmu, anna seda palun talle! Siis palusime päästepalve nagu kokku leppisime, mina ees ja tema järgi. Seejärel tundsin ma järsku tugevat Jumala puudutust nagu elektrilööki ja see puudutas ka seda naist. See naine, kes oli lamav haige ega saanud kõndida, kargas voodis püsti ja hakkas hüüdma: Halleluuja! Halleluuja! Kui ma neli päeva hiljem taas oma vanavanaema vaatama läksin, siis nägin, et selle teise naise voodi oli tühi. Kui ma küsisin, et kus ta on, siis vastas mu vanavanaema, et ta suri ja viidi ära. Siis ma sain aru, kui tähtis on kuulda Püha Vaimu häält ja talle kuuletuda.

Üks tunnistus meenub mulle veel. Kui mu ema suri, olin ma 16-aastane. Igatsesin teda taga ja enne kui ma 20-aastaseks sain, oli mul järgmine kogemus. Olin juba aastaid varem oma elu Jeesusele andnud ja olin voodis ja ootasin und. Järsku tunnen, et keegi koputab mu õlale. Vaatan, et voodi kõrval seisab suur helendav ingel, kes ulatub laeni välja. Ta küsib mu käest, et kas sa kardad. Küsib siis, et kas sa tead, kes ma olen. Vastan, et oled ingel. Ta vastab, et olen ingel Miikael ja varsti tullakse sulle järele. Järsku tunnen jälle koputust õlale. Seekord oli väike ingel mu kõrval seismas. Ta ütles, et nüüd me lähme ja anna mulle käsi. Siis ma väljusin oma kehast ja me hakkasime voodist kõrgemale tõusma, läbi lae ja maja katuse ja ingel ütles, et pane silmad kinni. Me lendasime kiiresti kõrgemale kuni olime jõe ääres, mis kiiresti voolas. Ta ütles, et nüüd jätan ma su siia ja teised aitavad sind edasi. Siis tuli mu juurde üks paat ja seal istus kapuutsiga mees, kes ulatas mulle kae ja see oli tugev käsi ning ta aitas

mind paati. Jõudsimegi teisele kaldale ja näen, et jalgte läheb ülespoole, liigun seda mööda. Oli selline kivine ja kuiv ja raske ning palav ümbrus. Jõuan lõpuks mäe tippu ja seal näen tohutult suuri uksi, nagu väravaid. Mõtlen, et nüüd ma pean koputama, aga kus see koputi on ja ma koputan. Väravad lähevad lahti ja väraval seisab üks halli peaga vana mees, kes ütleb mulle, et me juba ootasime sind. Tore, et sa olen nüüd siin. Ta läks ära ja suur võtmerõngas oli tal puusal. Siis tuleb mu juurde mu neli aastat varem surnud ema, kes elas nüüd Taevakodus. Mul oli nii hea meel ning ta ütles mulle, et tule ja läheme ning istume ja ajame juttu. Siis ta hakkas mulle rääkima, see oli nii ilus ema hää. Läksime tagasi sinna suurte väravate juurde, aga ma ei tahtnud tagasi maa peale tulla. Ütlesin seda emale, kuid tema ütles, et sa pead tagasi minema, sind oodatakse ja vajatakse seal. Siis kuulsin ühte armast häält, kes ütles mulle, et vaata

mulle otsa. Vaatan, kes seda ütles ja nägin Jeesust. Tal olid kõige ilusamad silmad, mida ma kunagi näinud olin, armastavad ja mõistvad, arvestavad, leebed, head silmad. Ka tema ütles, et jah, sa pead tagasi minema, aga mina ikka ei tahtnud. Ta tõstis ühe oma käe minu ja ema vahele ja ma sain aru, et ema jääb sinnapoole ja mina jään siia poole. Mõistsin, et ma pean kuuluma ja hakkasin tagasi minema. See vana halli peaga mees laseb mu väravast välja ja kõik sealpool on muutunud. Tunnen, et on värske õhk ja kõik mis enne oli kõrb, nüüd õitseb. Hakkan ruttu jõepoole minema. Taas see paadimees ootab mind ja annab oma tugeva käe ja viib mind teisele kaldale. Täna ja jätan temaga hüvasti ja järgmiseks ma olengi juba oma toas tagasi. See pisike ingel on mu kõrval. Ma vaatan oma keha, et huvitav, et mu keha lamab voodis, samas kui mina olen siin, keha kõrval püsi. Ingel ütleb mulle, et mine sisse tagasi. Siis järsku kogesin, kuidas mu süda

taob meeletult. Siis tunnen kohe, et mu jalad on jääkülmad, tegin silmad lahti ja nägin, et olin tagasi oma toas ja voodis ning mulle meenus kõik, kuhu oli mind viidud. Rõõm ja rahu täitsid mind. Me Jumal on ustav. Kõrvus kõlas ema hää, et sa soovisid näha ja sa nägid. Siis hakkasid ka jalad üles soojenema. Läksin sel hommikul tööle nagu ikka ja naised küsisid, et mis sinuga on juhtunud, sa oled nii teismoodi täna. Ma ei julgenud seda neile rääkida, oli siiski nõukogude aeg.

Milline Piibli kirjakoht kõnetab sind praegu kõige enam?

Praegu kõnetab mind kõige enam apostel Pauluse kirjast roomlastele peatükk 15 ja salm 13: „Aga lootuse Jumal täitku teid kõige rõõmu ja rahuga usus, et teil oleks küllaga lootust Püha Vaimu väes!“

Küsimusi esitas Fred Raju

Jumalateenistused

- 8. märts** kell 10, jutlustab diakon Lev Lekarkin Läänemaalt. Järgneb koguduse nõukogu koosolek.
- 15. märts** kell 10.
- 22. märts** kell 10.
- 29. märts** kell 10 palmipuudepüha, üleminek suveajale.
- 2. aprill** kell 18 Suur Neljapäev.
- 3. aprill** kell 10 Suur Reede.
- 5. aprill** kell 7 liturgiline teenistus. kell 10 **Ülestõusmispuha**. kell 12 laste ja pere jumalateenistus.
- 6. aprill** kell 18 II ülestõusmispuha
- Ülekanded** jumalateenistusest on Pereraadios, Youtubes ja Facebookis. Väikelastele on kirikus **mängutuba**, kus ekraani ja kõlarite abil saab jälgida jumalateenistust.

Noortele

Noorteõhtud on reedeti kell 19. Info: Elise Nora Pruun, tel 58156209. EELK noortepäevad „Elu parim elu“ on 9.-12. juulil Saaremaal Pühal. 21. märtsil on järgmine 1noortekas.

Kontserdid

- P, **22. märts** kell 17 Estonia Seltsi Kammerkoor, meeskoor Homme ja naiskoor Sireenid. Kavas on Thomas Jennefelti „Villarosa sequences“.
- R, **27. märts** kell 16 keelpilliseptett Liberation (Holland ja Ukraina), sopran Elena Kolomiitseva (Eesti) ja bass-bariton Adam Barro (Prantsusmaa). Kavas on Bachi, Gounod', Schuberti jt „Ave Maria“, lisaks „Exsultate Jubilate“, „Amarilli mia bella“ jt. Piletid: 25 €/28 €.
- K, **1. aprill** kell 19 ansambel Vox Clamantis. Kavas on Arvo Pärdi „Passio“. Pilet 50 €.
- P, **5. aprill** kell 15 E STuudio kamm-erkoor ja Tartu keelpillikvartett.

Kantselei on avatud

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 9-17, L 9-14, P 9-10, telefon 5550 6363.

Liikmeannetusi saab teha kantseleis või ülekandega. Arve nr: EE282200 221005105336, saaja: Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku Tartu Pauluse kogudus.

Pühapäevakool

- Tunnid laupäeviti kell 11.00:
- 2–4 aastased (Eleri Luhamets ja Mia-Maria Lorenz)
- 5–6 aastased (Aleksander Erstu ja Maarja Raju)
- I–II klass (Karin Kuusk ja Katrin Kull)
- III–V klass (Anu Seppa ja Heli Lätt)
- VI–VIII klass (Katrin Burman)
- Lastekoori** proovid laupäeviti kell 10.
- Pühapäevakooli laager** on 5. – 7. juunil Põltsamaal.

Piibliringid

- P, 1. märts kell 11.45 (Juta)
- T, 3. märts kell 17.00 (Merce ja Kai)
- E, 9. märts kell 17.30 (Markus)
- K, 11. märts kell 17.30 (inglise keel)
- R, 13. märts kell 17.00 (Aino)
- R, 13. märts kell 18.00 (Kristjan)
- P, 15. märts kell 11.45 (Juta)
- T, 17. märts kell 17.00 (Merce ja Kai)
- E, 23. märts kell 17.30 (Markus)
- K, 25. märts kell 17.30 (inglise keel)
- R, 27. märts kell 17.00 (Aino)
- P, 29. märts kell 11.45 (Juta)
- T, 31. märts kell 17.00 (Merce ja Kai)